

kan betegnes som Skat af Skatten. Skat af Skatten er en anden Form for Dobbeltbeskatning, men en Form, som i mange Tilfælde om muligt er endnu mere byrdefuld end nogen som helst anden. Skat af Skatten vil jo sige, at en Virksomhed, der har haft en Merindtægt og deraf betaler en betydelig Del som Skat, i det følgende Aar ikke er berettiget til, som det ellers er Tilfældet, at fradrage denne betalte Skat, regne den som Udgift og betragte Resten af Nettoindtægten som den egentlige skattepligtige Indtægt. Tværtimod bestemmer Lovforslaget, at den betalte Skat ikke maa fradrages som Udgift, hvoraf Følgen er, at der faktisk maa betales Skat af Beløbet en Gang til. Dette føles saa meget haardere, naar vi, som Tilfældet er med Aktieselskaberne, har den tidligere omtalte Dobbeltbeskatning, nemlig at Indtægten først beskattes hos Selskabet og siden hos Aktionærerne, og det saa meget mere, som der jo er en ejendommelig Modsætning mellem den Maade, hvorpaa Merindkomstskatten hviler paa de forskellige Dele af Befolkningen. Jeg tillod mig ved første Behandling af denne Sag at paavise dette paa Grundlag af de i Forbindelse med Lovforslaget givne Oplysninger, der tydeligt viser, at af Merindkomstskatten bæres den aldeles overvejende Del af Byerne, Personer og Selskaber i Byerne; kun en ganske ringe Del bæres af Personer og Selskaber paa Landet. Det er ikke, fordi Landbefolkningen ikke i disse Aar har haft eller har store Merindtægter, men det ligger i den Maade, hvorpaa Merindkomstskatten fordeles, idet de mange mindre Merindtægter beskattes langt svagere, og dernæst utvivlsomt i den Omstændighed, at Opgørelsen af Indtægterne paa Landet, som det mangfoldige Gange er paavist her, ikke er saa let at foretage og ikke kan foretages efter de samme gennemførte Regler, hvorefter Indtægter i Byerne opgøres. Jeg skal i saa Henseende henvise til de Udtalelser, der faldt fra Ordføreren for det konservative Parti, da den tilsvarende Lov sidst var til Behandling her i Tinget, et Medlem af det konservative Parti, som er Landmand og Formand for et af de nedsatte Landbrugsudvalg. Dette virker saa meget mere grelt, som Landbrugerne jo ikke heller betaler Merindkomstskat af deres egentlige Selskabsvirksomhed; medens man har Dobbeltbeskatning i Byerne, saa at baade Aktieselskaber og Aktionærer betaler, betaler paa Landet kun Personer, medens Landbrugets An-

delsselskaber ikke svarer Merindkomstskat. Og at det er meget store Beløb, som omsættes paa den Maade, fremgaar af en Opgørelse, som jeg har set offentliggjort i disse Dage, ifølge hvilken Omsætningen for Landbrugets Andelsselskaber i Aaret 1916—17 er anslaaet til 1,157 Mill. Kr., medens den tilsvarende Omsætning før Krigen var 745 Mill. Kr. Hvis man undersøger Landbrugets Produktions- og Salgsforeninger særskilt, vil man ogsaa for dem alle finde en meget betydelig Stigning, som jo dog, hvis det havde været Aktieselskaber, i meget stort Omfang vilde være blevet berørt af Merindkomstskatten. En Skat af Skatten bliver da, naar der er Tale om Aktieselskaber, i Virkeligheden en ny Form for tredobbelt Beskatning.

At man tidligere har været opmærksom paa det uheldige heri, vil tydeligt fremgaa af Forhandlingerne i dette høje Ting ved Behandlingen af tidligere Skatte- lovsproblemer. Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse gerne citere en Udtalelse i saa Henseende af et Medlem af den nuværende Regering. Under Behandlingen her i Tinget af Forslag til Lov om Formue- og Indkomstskat til Staten i Februar 1912 udtalte det ærede Medlem fra Rudkøbing, den nuværende højtærede Forsvarsminister (Munch), som følger: „Forholdet er blevet dette, at Skat paa Skatten er blevet, om jeg saa maa sige, forladt af Guder og Mennesker. Den er opgivet fra alle Sider i Udvalget, og der er vel ikke foreløbig nogen Udsigt til, at den skulde komme frem igen.“ Under anden Behandling af Sagen faldt endvidere følgende Udtalelser fra det samme ærede Medlem af den nuværende Regering: „Dernæst kommer jeg til Spørgsmaalet om Skat paa Skatten. Om denne gælder det, at der er noget tiltalende i den, idet det utvivlsomt vilde betyde en stigende Skala, hvis den blev gennemført her. Men paa den anden Side er der meget væsentlige Indvendinger derimod.“ For ikke at trætte Forsamlingen skal jeg ikke læse det hele op, men nøjes med blot at citere følgende Del af den ærede nuværende Forsvarsministers Udtalelser den Gang: „Dertil kommer endelig, at det vistnok psykologisk maa siges at være en meget ubehagelig Skat. Jeg tror, Folk ærgrer sig i al Almindelighed over disse Skatter, baade over de gamle og 3—4 Gange saa meget over de nye, og endelig tror jeg, man kan sige, de vilde ærgre sig endnu mere, hvis de oven i Købet havde den Fornemmelse, at de skulde betale Skat af de Skatter,